

**Η Ανάγκη για τον Λαό του Θεού, να Αναζητά την Οδηγία του Κυρίου
και να Έχει την Παρουσία του Κυρίου,
ώστε να Εκθέτει τη Νίκη Του για την Οικοδόμηση του Σώματος Του
και την Εξάπλωση της Βασιλείας Του**

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Μτ 1:5, Ιησ 6:22-26 7:1-6, 10-15, 20-21, 9:14

- I. Όταν οι δύο κατάσκοποι ήρθαν στην Ιεριχώ, η Ραάβ (που ήταν και πόρνη και Χαναναία) επικοινωνήσε με αυτούς και ήταν πρόθυμη να τους δεχθεί, να τους κρύψει, και να τους απαλλάξει, κάνοντας πράξεις προερχόμενες από την πίστη της (Ιησ 2:1β-7, 15-16, 22, Ιακ 2:25). Πίστεψε στον Θεό του Ισραήλ και ανήγγειλε, «Ο Κύριος ο Θεός σας, αυτός είναι ο Θεός επάνω στον ουρανό, και κάτω στη γη» (Ιησ 2:11β):**
- A. Ο Γιαχβέ, προμήθευσε τη Ραάβ την πόρνη, στον Ιησού του Ναυή για την απόκτηση της γης. Λόγω της πίστης της στον Θεό, «δε χάθηκε μαζί με εκείνους που απείθησαν» (Εβρ 11:31). Στράφηκε στο Ισραήλ και στον Θεό τους, και εμπιστεύτηκε Αυτόν και το λαό Του (Ιησ 2:12-13).
 - B. Το σημείο σωτηρίας της Ραάβ και του οίκου της ήταν να δέσει ένα κόκκινο σχοινί στο παράθυρο του σπιτιού της (Ιησ 2:18, 21). Το κόκκινο σχοινί δεμένο στο παράθυρο συμβολίζει μια δημόσια ομολογία του λυτρωτικού αίματος του Χριστού (Α' Πε 1:18-19). Πίστεψε ότι δια αυτού του σημείου, αυτή και ο οίκος της θα απαλλαχθούν.
 - Γ. Παρόλο που η Ραάβ ήταν μια καταδικασμένη Χαναναία και πόρνη στην Ιεριχώ (Ιησ 2:1), ένα μέρος καταραμένο από τον Θεό για μια αιωνιότητα (Ιησ 6:26), όταν στράφηκε στον Θεό και το λαό του Θεού (Ιησ 6:22-25, Εβρ 11:30-31), παντρεύτηκε τον Σαλμών (Μτ 1:5), που ήταν ο γιος του άρχοντα της Ιουδαίας, μιας κορυφιαίας φυλής του Ισραήλ (Α' Χρ 2:10-11), και πιθανόν ένας από τους δύο κατασκόπους. Έπειτα γέννησε τον Βόες, έναν ευσεβή άνδρα, από τον οποίο ήρθε ο Χριστός, και έτσι συσχετίστηκε με τον Χριστό στην ενσάρκωσή Του για την εκπλήρωση της αιώνιας οικονομίας του Θεού (Μτ 1:5).
 - Δ. Αυτό δείχνει ότι ανεξάρτητα από το υπόβαθρό μας, αν στραφούμε στον Θεό και το λαό Του και ενωθούμε με τον σωστό άνθρωπο ανάμεσα στο λαό του Θεού (όχι με φυσική έννοια αλλά πνευματική), θα γεννήσουμε το σωστό καρπό και θα συμμετέχουμε στην απόλαυση των πρωτότοκων του Χριστού—Εξ 24:13, 33:11, Αρ 27:18, Δτ 34:9, Ιησ 1:1, Β' Βασ 2:2-15, Φιλ 2:19-23, Α' Κορ 4:17.
- II. Μετά από την καταστροφή της Ιεριχούς, το Ισραήλ νικήθηκε στη Γαι. Στην Ιεριχώ, σύμφωνα με την οικονομία του Θεού, ο Ιησούς του Ναυή έστειλε κατασκόπους, όχι για να πολεμήσουν αλλά για να κερδίσουν την Ραάβ. Αλλά στη Γαι, επειδή το Ισραήλ είχε χάσει την παρουσία του Κυρίου (Ιησ 7:12γ), ο Ιησούς του Ναυή έστειλε κατασκόπους για να πολεμήσουν (Ιησ 7:2-3):**
- A. Η περιγραφή των κατασκόπων στον Ιησού του Ναυή σχετικά με τη Γαι υποδεικνύει ότι το Ισραήλ είχε βάλει τον Θεό στην άκρη. Αντί να ρωτήσουν τον Θεό τι πρέπει να κάνουν ενάντια στη Γαι, ξεχάσανε τον Θεό και νοιαζόντουσαν μόνο για τους εαυτούς τους. Εκείνη τη στιγμή δεν ήταν ένα με τον Θεό αλλά ενεργούσαν από μόνοι τους, χωρίς να αναζητήσουν την οδηγία του Κυρίου και χωρίς να έχουν την παρουσία του Κυρίου. Το Ισραήλ διαχωρίστηκε από τον Θεό λόγω της αμαρτίας τους—Ιησ 7:1-5, 12γ:

1. Το μυστικό της ήττας του Ισραήλ στη Γαι ήταν ότι είχαν χάσει την παρουσία του Θεού και δεν ήταν πια ένα με τον Θεό. Μετά από αυτήν την ήττα ο Ιησούς του Ναυή έμαθε το μάθημα του, να παραμένει με τον Κύριο μπροστά από την Κιβωτό (Ιησ 7:6). Τελικά, ο Κύριος μίλησε με αυτόν και του είπε τι να κάνουν (Ιησ 7:10-15).
 2. Το πνευματικό μάθημα που μαθαίνουμε από αυτήν την καταγραφή είναι ότι εμείς, ο λαός του Θεού, πρέπει πάντα να είμαστε ένα με τον Θεό μας, ο οποίος δεν είναι μόνο ανάμεσά μας αλλά και μέσα μας, κάνοντάς μας ανθρώπους με τον Θεό—Θεανθρώπους.
 3. Όντας Θεάνθρωποι, πρέπει να εφαρμόζουμε το να είμαστε ένα με τον Κύριο, περπατώντας με Αυτόν, ζώντας με Αυτόν, έχοντας όλη μας την ύπαρξη σε Αυτόν. Αυτός είναι ο τρόπος να περπατάμε ως Χριστιανοί, να πολεμάμε ως παιδιά του Θεού, και να οικοδομούμε το Σώμα του Χριστού.
 4. Αν έχουμε την παρουσία του Κυρίου, έχουμε σοφία, διορατικότητα, προνοητικότητα, και εσωτερική γνώση σχετικά με τα πράγματα. Η παρουσία του Κυρίου είναι τα πάντα για μας—Β' Κορ 2:10, 4:6-7, Γαλ 5:25, Γεν 5:25, Γεν 5:22-24, Εβρ 11:5-6.
- B. Αν εισέλθουμε, κατακτήσουμε και απολαύσουμε τον Χριστό που τα περιλαμβάνει όλα, ως την πραγματικότητα της καλής γης, πρέπει να το κάνουμε μέσω της παρουσίας του Κυρίου. Ο Κύριος υποσχέθηκε στον Μωυσή, «Η παρουσία μου θα έρθει μαζί σου, και θα σου δώσω ανάπαυση» (Εξ 33:14). Η παρουσία του Κυρίου είναι ο δρόμος Του, ο «χάρτης» που δείχνει στο λαό Του το δρόμο που πρέπει να πάρουν:
1. Προκειμένου να κερδίσουμε και να κατέχουμε πλήρως τον Χριστό, που είναι η γη που τα περιλαμβάνει όλα για την οικοδομή του Θεού, πρέπει να κρατάμε αυτήν την αρχή: Η παρουσία του Θεού είναι το κριτήριο για κάθε ζήτημα. Ανεξάρτητα απ' αυτό που κάνουμε, πρέπει να προσέχουμε αν έχουμε την παρουσία Του ή όχι. Αν έχουμε την παρουσία του Θεού, έχουμε τα πάντα, αλλά αν χάνουμε την παρουσία του Θεού, χάνουμε τα πάντα—Μτ 1:23, Β' Τιμ 4:22, Γαλ 6:18, Ψλ 27:4, 8, 51:11, Β' Κορ 2:10, Ιεζ 48:35.
 2. Η παρουσία του Κυρίου, το χαμόγελο του Κυρίου, είναι η κυρίαρχη αρχή. Πρέπει να μάθουμε να κρατιόμαστε, να διακυβερνιόμαστε, και να καθοδηγούμαστε, όχι από την έμμεση παρουσία Του αλλά από την άμεση, προσωπική παρουσία του Κυρίου. Η πολύτιμη παρουσία Του είναι η δύναμη για να κατακτήσουμε τον Χριστό που τα περιλαμβάνει όλα, που είναι η πραγματικότητα της καλής γης που ρέει γάλα και μέλι—Εξ 3:8, 25:30, Δτ. 26:9, Ιεζ 20:6.
 3. Στη νιότη μου διδάχθηκα διάφορους τρόπους να υπερνικάω, να είμαι νικηφόρος, να είμαι άγιος, και να είμαι πνευματικός. Ωστόσο, κανένας απ' αυτούς τους τρόπους δεν δούλευε. Τελικά, με περισσότερα από 60 χρόνια εμπειρίας, έχω διαπιστώσει ότι τίποτα δεν δουλεύει παρά μόνο η παρουσία του Κυρίου. Το ότι είναι μαζί μας σημαίνει τα πάντα—«Η Μελέτη της Ζωής του Ιησού του Ναυή», σελίδα 48 στα Αγγλικά.
- Γ. Όταν οι Ισραηλίτες εισήλθαν στη γη των Χαναναίων και κέρδισαν τη νίκη πάνω στην Ιεριχώ, ο πρώτος που διέπραξε αμαρτία ήταν ο Αχάν. Η ουσιαστική, πνευματική σημασία και η θεία οπτική της σοβαρής αμαρτίας του Αχάν ήταν ότι εποφθαλιούσε μια όμορφη Βαβυλωνιακή στολή (η Σενάάρ είναι η περιοχή που μετά ονομάστηκε Βαβυλώνα) καθώς αναζητούσε να βελτιώσει τον εαυτό του, να κάνει τον εαυτό του να φαίνεται καλύτερο, προς χάρην της εμφάνισης—Ιησ 7:21:
1. Ο Ανανίας και η Σαπφείρα, που είπαν ψέματα στο Άγιο Πνεύμα, αμάρτησαν με την ίδια αρχή—αυτή είναι η αρχή της Βαβυλώνας, η οποία είναι υποκρισία—Πραξ 5:1-11, Απ 17:4, 6, Μτ 23:13-36:

- α. Δεν αγαπούσαν τον Κύριο πολύ, αλλά θέλανε να φαίνονται σαν εκείνους που αγαπούν τον Κύριο πολύ. Απλά προσποιούνταν. Τα παιδιά του Θεού χρειάζονται να απαλλαχθούν από το να προσποιούνται μπροστά από τους ανθρώπους.
 - β. Δεν ήταν πρόθυμοι να προσφέρουν τα πάντα στον Θεό με χαρά, αλλά μπροστά στους ανθρώπους, προσποιούνταν σαν να είχαν προσφέρει τα πάντα. Κάθε φορά που ντυνόμαστε μια στολή που δεν ταιριάζει με την πραγματική μας κατάσταση, βρισκόμαστε στην αρχή της Βαβυλώνας—Μτ 6:1-6, 15:7-8.
2. Όλα όσα κάνουμε με αναλήθεια για να λάβουμε δόξα από ανθρώπους, τα κάνουμε με την αρχή της πόρνης, όχι με την αρχή της νύφης. Η ψεύτικη αφιέρωση και πνευματικότητα είναι αμαρτίες, αλλά η αληθινή προσκύνηση είναι, εν πνεύματι και αλήθεια. Είθε ο Θεός να μας κάνει αληθινούς ανθρώπους—Απ 17:4-5, 19:7-9, Ακ 12:1, Α' Κορ 2:9-10, Β' Κορ 2:10, 5:14-15, Ιω 4:23-24.
 3. «Δεδομένου ότι ο Κύριος δεν βλέπει όπως βλέπει ο άνθρωπος· επειδή, ο άνθρωπος βλέπει το φαινόμενο, ο Κύριος όμως βλέπει την καρδιά» (Α' Σαμ 16:7). Αν φυλάξουμε τα λόγια του Θεού στην καρδιά μας (Ψλ 119:11) και αφήσουμε τον Χριστό να κατοικήσει στην καρδιά μας (Εφ 3:16-17), ο Κύριος θα γίνει ο καλός θησαυρός της καρδιάς μας, και από την αφθονία της καρδιάς μας μπορούμε να Τον παρέχουμε σαν αυτόν τον θαυμάσιο, καλό θησαυρό μέσα στους άλλους (Ακ 6:44-45).

III. Όταν το Ισραήλ αντιμετώπισε την αμαρτία του, την αμαρτία του Αχάν (Ιησ 7:11-12, 20-21), ήταν νικηφόροι πάνω στη Γαι (Ιησ 8:1-35), αλλά έπειτα υπάρχει μια καταγραφή πώς τα παιδιά του Ισραήλ εξαπατήθηκαν από τους Γαβαωνίτες (Ιησ 9:1-27):

- A. Οι Γαβαωνίτες ήταν Ευαίοι (Ιησ 9:3, 7, 11:18-19)—ένα από τα έθνη στη γη της Χαναάν που έπρεπε να εξολοθρευθεί από το Ισραήλ επειδή ήταν διαβολικό και αναμιγμένο με δαιμόνια (Δτ 7:2, 9:4-5, 18:9-14). Οι κάτοικοι της Γαβαών εξαπάτησαν το Ισραήλ με την πανουργία τους (Ιησ 9:3-14).
- B. Επειδή είχαν ακούσει ότι το Ισραήλ νίκησε και την Ιεριχώ και την Γαι, ήθελαν να κάνουν ειρήνη και μια συνθήκη με το Ισραήλ ώστε να τους αφήσουν να ζήσουν. Εμφανίστηκαν σαν απεσταλμένοι και προσποιήθηκαν ότι έχουν έρθει από μακριά. Πήγαν στον Ιησού του Ναυή στο στρατόπεδο στα Γάλγαλα και είπαν σ' αυτόν και στους άνδρες του Ισραήλ, «Ήρθαμε από μακρινή γη...Είμαστε δούλοι σας· τώρα, λοιπόν, κάντε συνθήκη μαζί μας» (Ιησ 9:6, 11).
- Γ. Ο Ιησούς του Ναυή 9:14 είναι μια πολύ δυνατή περικοπή της Γραφής που μας δείχνει γιατί τα παιδιά του Ισραήλ εξαπατήθηκαν από τους Γαβαωνίτες—«δεν ρώτησαν τον Κύριο». Έτσι, ο Ιησούς του Ναυή έκανε ειρήνη και μια συνθήκη με αυτούς για να τους αφήνει να ζήσουν (Ιησ 9:15):
 1. Τα παιδιά του Ισραήλ εξαπατήθηκαν, επειδή έγιναν σαν μια γυναίκα που ξέχασε τον άνδρα της. Ολόκληρη η Αγία Γραφή είναι θείο ειδύλλιο, μια καταγραφή πώς ο Θεός κορτάρει τον εκλεκτό λαό Του και τελικά τους παντρεύεται (Γεν 2:21-24, Ασμ 1:2-4, Ησ 54:5, 62:5, Ιερ 2:2, 3:1, 14, 31:32, Ιεζ 16:8, 23:5, Ωσ 2:7, 19, Μτ 9:15, Ιω 3:29, Β' Κορ 11:2, Εφ 5:25-32, Απ 19:7, 21:2, 9-10, 22:17α).

2. Η Αγία Γραφή μας δείχνει ότι εμείς, οι εκλεκτοί του Θεού, είμαστε η γυναίκα Του και ότι ανάμεσα σ' Αυτόν και σ' εμάς πρέπει να υπάρχει μια γαμήλια ένωση αμοιβαίας αγάπης. Το σύμπαν, επομένως, είναι ένα γαμήλιο μέρος, το μέρος όπου ο Σύζυγος, ο επεξεργασμένος και ολοκληρωμένος Τριαδικός Θεός, ενώνεται σε γάμο με το λυτρωμένο, αναγεννημένο, αγιασμένο, ανακαινισμένο, μεταμορφωμένο, και δοξασμένο τριμερή άνθρωπο. Τελικά, η Αγία Γραφή τελειώνει με τη Νέα Ιερουσαλήμ, που είναι η απόλυτη ολοκλήρωση των εκλεκτών του Θεού στο νέο ουρανό και τη νέα γη, σαν την παγκόσμια γυναίκα για μια αιωνιότητα—Απ 21:9-10, 22:17α.
3. Μια γυναίκα δεν πρέπει ποτέ να αφήνει τον άνδρα της. Αντίθετα, πρέπει να βασίζεται σ' Αυτόν και να είναι ένα μ' Αυτόν. Όταν οι Γαβωνίτες ήρθαν στο Ισραήλ, σαν γυναίκα το Ισραήλ, έπρεπε να πάει στον Σύζυγό της και να Τον ρωτήσει τι να κάνει—Ιησ 9:14.
4. Ως πιστοί που αγαπούν τον Κύριο και που πασχίζουν να γίνουν τα συστατικά της νικηφόρας νύφης, πρέπει να συμβουλευόμαστε τον Θεό για κάθε πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε. Χρειάζεται να φέρνουμε κάθε ζήτημα στον Κύριο και να σκεφτόμαστε, να εξετάζουμε, και να αποφασίζουμε τα ζητήματα αυτά ενώπιόν Του και σε κοινωνία μ' Αυτόν:
 - α. Από αυτήν την άποψη, κάθε πιστός χρειάζεται να γίνει αδύναμος στο βαθμό που δεν έχει τις δικές του ιδέες, δεν αποφασίζει από μόνος του, και δεν αναλαμβάνει καμία δράση σχετικά με αυτό που αντιμετωπίζει, χωρίς να έχει επαφή με τον Κύριο και χωρίς να Τον συμβουλευτείται, αφήνοντας Τον Κύριο να αποφασίζει. Αυτή είναι η πιο γλυκιά καθημερινή ζωή ενός Χριστιανού—Β' Κορ 12:9-10.
 - β. Δεν έχουμε καμία εναλλακτική παρά να έχουμε κοινωνία με τον Θεό σε όλα, να συζητάμε τα πάντα με Αυτόν, και να Τον αφήνουμε να χειρίζεται τα πάντα, να μιλάει για όλα, και να αποφασίζει για όλα. Είναι ένδοξο για ένα Χριστιανό να εξαρτάται από κάποιον άλλον, τον Θεό, κάθε στιγμή και για όλα τα θέματα—Φιλ 4:6-7, Πρμ 3:5-6, Ιερ 17:7-8, Β' Κορ 1:8-9, Ψλ 62:8, Ψλ 102, τίτλος και εδάφιο 7.
5. Αν ο Θεός σε οδηγήσει να πάρεις ένα δρόμο που δεν ξέρεις, «αυτό σε αναγκάζει να έχεις εκατοντάδες και χιλιάδες συνομιλίες μαζί Του, και θα έχει ως αποτέλεσμα ένα ταξίδι που θα είναι αιώνιο μνημείο ανάμεσα σε σένα και Αυτόν»—«Τα Συλλεχθέντα Έργα του Watchman Nee», τόμος 7, σελίδα 1144 στα Αγγλικά.
6. Το αποτέλεσμα στο ότι, το Ισραήλ δεν αναζήτησε τη συμβουλή του Συζύγου της ήταν ότι αυτή η ανεξάρτητη και ιδιοτελής γυναίκα εξαπατήθηκε, και δεν είχε καμία προστασία, καμία ασφάλεια. Απ' αυτή την καταγραφή στην Γραφή, μαθαίνουμε ότι, ως η γυναίκα του Κυρίου, πρέπει να ζούμε μαζί Του, να βασιζόμαστε πάντα σ' Αυτόν και να είμαστε ένα με Αυτόν κάθε στιγμή. Αυτή είναι η ουσιαστική σημασία του Ιησού του Ναυή 9.